

Hudhayfah ibn al-Yaman

”Om du vill kan du räkna dig själv bland Muhajirun (de som emigrerade från Makkah till Madinah), och om du vill kan du räkna dig själv bland Ansar (de som redan bodde i Madinah). Välj det som är kärast för dig.”

Med dessa ord tilltalade Profeten, frid vare med honom, Hudhayfah ibn al-Yaman när han mötte honom för första gången i Makkah. Hur kom det sig att Hudhayfah fick detta val?

Hans bakgrund

Hans far, **al-Yaman**, var makkan från stammen **Abs**. Han hade dödat en man och tvingats lämna Makkah. Han slog sig ner i Yathrib, blev allierad (*halif*) med **Banu al-Ash'hal** och gifte sig in i stammen. Där föddes hans son **Hudhayfah**.

Så småningom lyftes förbudet mot att återvända till Makkah, och al-Yaman delade sin tid mellan Makkah och Yathrib — men han bodde mest i Yathrib och var mer knuten till det.

Detta gjorde att Hudhayfah hade **makkaniskt ursprung men yathribisk uppväxt**.

Islam når familjen

När islams ljus började spridas över Arabiska halvön, kom en delegation från stammen Abs — däribland al-Yaman — till Profeten och tillkännagav sin islam. Detta var **innan hijrah**.

Hudhayfah växte alltså upp i ett muslimskt hem och undervisades av både sin mor och far, som var bland de första i Yathrib att anta Guds religion. Han blev därför muslim **innan han mötte Profeten**.

Hans längtan efter Profeten

Hudhayfah längtade efter att möta Profeten. Redan som ung följde han noggrant alla nyheter om honom. Ju mer han hörde, desto mer växte hans kärlek och längtan.

Till slut reste han till Makkah, mötte Profeten och frågade:

”Är jag en Muhajir eller en Ansari, o Allahs Sändebud?”

Profeten svarade:

”Om du vill kan du räkna dig själv bland Muhajirun, och om du vill bland Ansar. Välj det som är kärast för dig.”

Hudhayfah sade:

”Då är jag en Ansari, o Allahs Sändebud.”

Efter hijrah

I Madinah, efter hijrah, blev Hudhayfah mycket nära knuten till Profeten. Han deltog i alla militära expeditioner **utom Badr**.

Han förklarade varför han missade Badr:

”Jag skulle inte ha missat Badr om inte min far och jag hade varit utanför Madinah. De otroende Quraysh mötte oss och frågade vart vi var på väg. Vi sade att vi skulle till Madinah. De frågade om vi tänkte ansluta oss till Muhammad. Vi försäkrade att vi bara ville till Madinah. De lät oss gå först efter att de tvingat oss att lova att inte hjälpa Muhammad mot dem och inte strida med honom.”

”När vi kom till Profeten berättade vi om vårt löfte och frågade vad vi

skulle göra. Han sade att vi skulle bortse från löftet och söka Guds hjälp mot dem.”

Slaget vid Uhud

Hudhayfah deltog i **Uhud** tillsammans med sin far. Trycket på honom var stort, men han klarade sig väl och kom undan oskadd. Hans far däremot fick ett annat öde.

Före slaget hade Profeten lämnat al-Yaman och **Thabit ibn Waqsh** bland de icke-stridande — kvinnor, barn och äldre — eftersom de båda var gamla.

När striden intensifierades sade al-Yaman till sin vän:

”Du har ingen far (dvs. inga bekymmer). Vad väntar vi på? Vi har bara kort tid kvar att leva. Varför tar vi inte våra svärd och ansluter oss till Allahs Sändebud? Kanske välsignar Gud oss med martyrskap vid hans sida.”

De förberedde sig snabbt och kastade sig in i striden.

Thabit ibn Waqsh fick martyrskap av mushrikinens händer.

Hudhayfahs far däremot attackerades av några muslimer som inte kände igen honom. När de högg honom ropade Hudhayfah:

”Min far! Min far! Det är min far!”

Ingen hörde honom. Den gamle mannen föll — dödad av misstag av sina egna trosbröder. De fylldes av smärta och ånger.

Hudhayfah, trots sin sorg, sade:

”Må Gud förlåta er, för Han är den mest barmhärtige av de barmhärtiga.”

Profetens reaktion

Profeten ville att **diyah** (blodspengar) skulle betalas till Hudhayfah för hans fars död. Men Hudhayfah sade:

”Han sökte bara martyrskap, och han uppnådde det. O Herre, bevittna att jag skänker compensationen till muslimerna.”

På grund av denna hållning växte Hudhayfahs status i Profetens ögon.

Tre egenskaper som utmärkte Hudhayfah

Profeten uppskattade särskilt tre egenskaper hos honom:

1. **Hans unika intelligens**, som han använde i svåra situationer.
2. **Hans snabbhet i tanke och handling**, hans spontana beredskap.
3. **Hans förmåga att bevara hemligheter**, även under ihärdig press.

Profetens metod och Hudhayfahs unika roll

En tydlig princip i Profetens arbete var att **lyfta fram och använda varje följeslagares särskilda egenskaper och styrkor**. När han gav uppdrag valde han alltid **rätt man för rätt uppgift**. Detta gjorde han på ett enastående sätt i fallet med **Hudhayfah ibn al-Yaman**.

Munafiqun – ett av de största hoten i Madinah

Ett av de allvarligaste problemen muslimerna i Madinah stod inför var förekomsten av **hycklare (munafiqun)** i deras mitt, särskilt bland vissa judiska grupper och deras allierade. Många av dem hade ytligt antagit islam, men deras hjärtan hade inte förändrats. De fortsatte att **konspirera och intrigera** mot Profeten och muslimerna.

Eftersom Hudhayfah hade en **enastående förmåga att bevara hemligheter**, anförtrode Profeten, frid vare med honom, honom **namnen på alla munafiqun**. Det var en tung och farlig hemlighet — och Profeten avslöjade den **inte för någon annan** av sina följeslagare.

Han gav Hudhayfah uppdraget att:

- bevaka munafiquns rörelser
- följa deras aktiviteter
- skydda muslimerna från den dolda fara de utgjorde

Det var ett enormt ansvar. Munafiqun var farligare än öppna fiender, eftersom de:

- agerade i hemlighet
- kände till muslimernas planer inifrån
- kunde sabotera utan att synas

”Förvararen av Allahs Sändebuds hemlighet”

Från denna tid blev Hudhayfah känd som:

Sahib SIRR Rasulillah

”Förvararen av Allahs Sändebuds hemlighet.”

Under hela sitt liv förblev han trogen sitt löfte att **aldrig avslöja namnen** på hycklarna.

Efter Profetens död brukade kalifen komma till honom för att söka råd om deras rörelser och beteenden — men Hudhayfah förblev **tystlåten och försiktig**.

Omars metod för att identifiera hycklare

Omar kunde bara indirekt ta reda på vilka munafiqun var.

När någon muslim dog brukade han fråga:

”Har Hudhayfah deltagit i hans begravningsbön?”

- Om svaret var **ja**, bad Omar över honom.
- Om svaret var **nej**, blev Omar misstänksam och avstod från att be över honom.

Omars fråga om sina guvernörer

En gång frågade Omar Hudhayfah:

”Är någon av mina guvernörer en munafiq?”

Hudhayfah svarade:

”En.”

Omar sade:

”Peka ut honom för mig.”

Hudhayfah svarade:

”Det kommer jag inte att göra.”

Hudhayfah berättade senare att kort efter detta samtal avskedade Omar mannen — **som om han hade blivit vägledt direkt till honom**.

Hudhayfahs särskilda egenskaper i Profetens tjänst

Profeten, frid vare med honom, använde Hudhayfahs särskilda egenskaper vid många tillfällen. Ett av de mest prövande tillfällena — som krävde Hudhayfahs intelligens och närvaro i sinnet — var **Slaget vid Diket (al-Khandaq)**.

Muslimerna var då **omringade av fiender**. Belägringen hade dragit ut på tiden. Muslimerna genomgick svåra prövningar och lidanden. De hade förbrukat nästan all sin kraft och var helt utmattade. Trycket var så intensivt att vissa började förlora hoppet.

Samtidigt var Quraysh och deras allierade inte i mycket bättre skick. Deras styrka och beslutsamhet hade försvagats. En våldsamt vind välte deras tält, släckte deras eldar och piskade deras ansikten och ögon med sand och damm.

I sådana avgörande ögonblick i krigshistorien är det sidan som **först förlorar hoppet** som förlorar, och den som **håller ut längst** som vinner. I sådana situationer kan **militär underrättelse** vara avgörande för stridens utgång.

Profeten skickar Hudhayfah på ett livsfarligt uppdrag

Vid denna punkt insåg Profeten, frid vare med honom, att han behövde Hudhayfahs särskilda talang och erfarenhet. Han beslutade att skicka honom **in i fiendens läger**, under nattens skydd, för att hämta den senaste informationen om deras situation och moral innan han fattade sitt nästa beslut.

Låt oss nu låta Hudhayfah själv berätta vad som hände under detta uppdrag, fyllt av fara och dödshot:

Hudhayfahs egen berättelse

”Den natten satt vi alla i rader. Abu Sufyan och hans män — mushrikun från Makkah — var framför oss. Den judiska stammen Banu Qurayzah var bakom oss, och vi fruktade dem på grund av våra kvinnor och barn. Natten var kolsvart. Aldrig tidigare hade det varit en mörkare natt eller en så stark vind. Så mörkt var det att ingen kunde se sina egna fingrar, och vindens dån var som åskans dån.”

”Hycklarna började be Profeten om tillåtelse att lämna, och sade: 'Våra

hus är oskyddade.' Var och en som bad om tillåtelse att lämna fick gå. Många smög sig iväg tills vi bara var omkring trehundra män kvar."

"Profeten började sedan inspektera oss, en efter en, tills han kom till mig. Jag hade inget att skydda mig mot kylan med, förutom en filt som tillhörde min hustru och som knappt nådde mina knän. Han kom närmare mig där jag låg hopkrupen på marken och frågade: 'Vem är detta?' 'Hudhayfah,' svarade jag. 'Hudhayfah?' sade han, medan jag kröp ännu närmare marken, för rädd för att resa mig på grund av hunger och kyla. 'Ja, o Allahs Sändebud,' svarade jag."

"Han sade: 'Något händer bland folket (dvs. Abu Sufyans styrkor). Ta dig in i deras läger och hämta nyheter åt mig om vad som sker.'"

"Jag gav mig av. I det ögonblicket var jag den mest skräckslagna av alla och kände mig fruktansvärt kall. Profeten, frid vare med honom, bad: 'O Herre, skydda honom framifrån och bakifrån, från hans höger och hans vänster, ovanifrån och underifrån.'"

"Vid Gud, så snart Profeten, frid vare med honom, hade avslutat sin åkallan, avlägsnade Gud ur min mage alla spår av rädsla och från min kropp all den bitande kylan. När jag vände mig för att gå, kallade Profeten mig tillbaka och sade: 'Hudhayfah, under inga omständigheter får du göra något bland folket (fiendens styrkor) förrän du återvänder till mig.'"

"'Ja,' svarade jag."

"Jag fortsatte, krypande fram i mörkret tills jag trängde djupt in i mushrikens läger och blev som en av dem. Strax därefter reste sig Abu Sufyan och började tala till sina män:"

'O Qurayshs folk! Jag är på väg att säga något som jag fruktar ska nå Muhammad. Låt därför varje man se efter vem som sitter bredvid honom...'"

"När jag hörde detta grep jag genast handen på mannen bredvid mig och frågade: 'Vem är du?' (så att han skulle försvara sig och jag själv inte väckte misstankar). Abu Sufyan fortsatte:"

'O Qurayshs folk! Vid Gud, ni befinner er inte på en säker plats. Våra hästar och kameler har gått under. Banu Qurayzah har övergett oss och vi har fått dåliga nyheter om dem. Vi piskas av denna bittert kalla vind. Våra eldar tänds inte och våra uppräckta tält ger inget skydd. Så ge er av! Själv lämnar jag nu.'"

”Han gick till sin kamel, löste den, steg upp och drev den tills den reste sig. Om inte Allahs Sändebud, frid vare med honom, hade befallt mig att inte göra något förrän jag återvänt till honom, skulle jag ha dödat Abu Sufyan där och då med en pil.”

”Jag återvände till Profeten och fann honom stående på en filt och utföra sin bön. När han kände igen mig drog han mig nära sina ben och lade ena änden av filten över mig. Jag berättade för honom vad som hade hänt. Han blev mycket glad och tacksam och prisade Gud.”

Hudhayfahs moraliska skärpa

Hudhayfah levde i ständig fruktan för det onda och dess fördärvande krafter. Han ansåg att godhet och dess källor var lätta att känna igen för den som ville det goda — men att det onda var bedrägligt och ofta svårt att upptäcka och bekämpa.

Han blev något av en **moralfilosof**. Han brukade varna människor att kämpa mot det onda med **alla sina förmågor**:

- med **hjärtat**,
- med **tungan**,
- med **handen**.

Han sade:

- Den som bara bekämpar det onda med **hjärtat och tungan**, men inte med handen, har övergett en del av sanningen.
- Den som bara hatar det onda i **hjärtat**, men inte bekämpar det med tungan eller handen, har övergett två delar av sanningen.
- Den som varken avskyr eller bekämpar det onda med **hjärta, tunga eller hand**, är **fysiskt levande men moraliskt död**.

Hudhayfah om hjärtats tillstånd

Han sade en gång:

”Det finns fyra typer av hjärtan:

1. **Det förseglade, förhärdade hjärtat** — det är den otacksamme förnekaren (kafir).
2. **Det hjärta som är i tunna lager** — det är hycklarens hjärta (munafiq).
3. **Det öppna, nakna hjärtat som lysas upp av ett strålande ljus** — det är den troendes hjärta (mu'min).

4. *(Den fjärde kategorin fortsätter i nästa del av berättelsen.)*

Hudhayfahs ord om hjärtats tillstånd

”Slutligen finns det hjärtat i vilket det finns både hyckleri och tro. Tron är som ett träd som frodas med gott vatten, och hyckleri är som ett varböld som frodas av var och blod. Det som växer mest — trons träd eller hyckleriets böld — det är det som tar kontroll över hjärtat.”

Hudhayfahs kamp mot hyckleri

Hudhayfahs erfarenhet av hyckleri och hans ansträngningar att bekämpa det gav hans tunga en viss skärpa och stränghet. Han insåg detta själv och erkände det med ädel mod:

”Jag gick till Profeten, frid vare med honom, och sade: ’O Allahs Sändebud, jag har en tunga som är skarp och sårande mot min familj, och jag fruktar att detta ska leda mig till helvetet.’”

Profeten, frid vare med honom, sade:

”Hur står det till med din istighfar — att be Allah om förlåtelse? Jag ber Allah om förlåtelse hundra gånger om dagen.”

Hudhayfah – tänkaren som blev fältherre

En eftertänksam man som Hudhayfah — hängiven åt tanke, kunskap och reflektion — var kanske inte den man först skulle förvänta sig hjältedåd av på slagfältet. Men Hudhayfah skulle visa sig vara en av de främsta muslimska befälhavarna under islams expansion i Irak.

Han utmärkte sig i:

- Hamadan
- ar-Rayy
- ad-Daynawar
- och det berömda slaget vid Nihawand

Slaget vid Nihawand

Inför slaget mot de persiska styrkorna utsågs Hudhayfah av Omar till **den muslimska arméns andre befälhavare**, en styrka på omkring **30 000** man. Perserna var **150 000**, alltså fem gånger fler.

Den förste befälhavaren, **an-Nu‘man ibn Maqran**, stupade tidigt i slaget. Hudhayfah tog omedelbart kommandot och gav order om att hans död **inte fick spridas**.

Under Hudhayfahs djärva och inspirerande ledarskap vann muslimerna en **avgörande seger**, trots de enorma oddsen.

Guvernör över Kufa och al-Mada’in

Hudhayfah utsågs senare till guvernör över viktiga områden som **Kufa** och **Ctesiphon (al-Mada’in)**.

När invånarna i Ctesiphon hörde att han utsetts till deras guvernör gick stora skaror ut för att möta honom — denne berömde följeslagare vars fromhet och rättfärdighet de hört så mycket om. Hans roll i Persiens erövring var redan legendarisk.

När de väntade såg de en mager, ganska spenslig man komma ridande på en åsna, med fötterna hängande ner. I handen höll han ett bröd och lite salt, som han åt medan han red.

När han kom fram insåg de att detta var **Hudhayfah** — deras nya guvernör. De kunde inte dölja sin förvåning. Vad var detta för man? Men de kunde ursäktas — de var vana vid persiska härskares pompa och prakt.

Hudhayfahs första ord som guvernör

Hudhayfah fortsatte framåt och folket samlades runt honom. Han såg att de väntade på att han skulle tala. Han lät blicken svepa över deras ansikten och sade till slut:

”Akta er för platser av fitnah och intriger.”

De frågade:

”Och vad är platser av intriger?”

Han svarade:

”Härskarnas dörrar — där vissa människor går för att få härskaren eller guvernören att tro på lögnen och prisa honom för egenskaper han inte har.”

Med dessa ord förstod folket direkt vad de kunde förvänta sig av sin nya

guvernör. De visste att det inte fanns något i världen som han avskydde mer än **hyckleri**.

KORANEN & SUNNAH

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individs Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)

[Biblioteket \(24\)](#) [Blandat \(1580\)](#) [Bönen \(21\)](#) [Bönetider \(95\)](#) [Familj \(3\)](#) [Koranen \(859\)](#) [KORANENS BUDSKAP \(115\)](#) [Sunnah \(1516\)](#) [Tawhid \(5\)](#)

[40-Nawawi](#) [al-Albani](#) [al-Bukhari](#) [al-Husari](#) [al-Koran](#) [al-Othaymin](#) [al-Sunnah](#) [Ali ibn Abi Taleb](#) [as-Salat](#) [as-Sawm](#) [as-Sunnah](#)

[A'lam al-Sunna](#) [al-Manshūra](#) [BÖNEN](#) [Bön](#) [Bönetider](#) [Dajjal](#) [det förflutna](#) [det nästkommande](#) [De utvalda](#) [De ödmjukas bön](#) [DJJAL](#) [Enkel förklaring](#) [FASTAN](#) [fasta och hälsa](#) [fredagspredikan](#) [Följeslagare](#)

[Hadith](#) [Hadither](#) [Hajj](#) [Halal](#) [Haram](#) [Historia](#) [ibn al-Qayyim](#) [Ibn Baz](#) [Ibn](#)

[Majah](#) [iftar](#) [Imam Muslim](#) [islam](#) [islamic](#) [islamister](#) [Islams](#)

[historia](#) [i'jaz al-Qur'an](#) [KAPITEL 1](#) [KAPITEL 2](#) [KAPITEL 3](#) [KAPITEL 4](#) [KAPITEL 5](#) [KAPITEL 21](#)

[KAPITEL 23](#) [KAPITEL 24](#) [KAPITEL 87](#) [KAPITEL 88](#) [KAPITEL 91](#) [KAPITEL 99](#) [KAPITEL 100](#) [KAPITEL 101](#) [KAPITEL 102](#) [KAPITEL 103](#) [KAPITEL 105](#) [KAPITEL 106](#) [KAPITEL 107](#) [KAPITEL 108](#) [KAPITEL 109](#) [KAPITEL 110](#) [Kapitel](#)

[111](#) [KAPITEL 112](#) [KAPITEL 113](#) [KAPITEL 114](#) [Koran](#) [Koranen](#) [KORANEN](#)

[BERÄTTAR](#) [Koranen på svenska](#) [Koranens budskap](#) [Koranvetenskap](#)

[kvinnan](#) [laylat al-qadr](#) [Muhammad](#) [muslimer](#) [Män runtom profeten](#) [Omar](#)
[Othaymin](#) [PDF](#) [Profeten](#) [Profeten sa](#) [Profeten sade](#)
[profetens följare](#) [Profetens Sirah](#) [RAMADAN](#) [Sahaba](#) [Sahabah](#)
[Salah](#) [Salat sira](#) [Sirah](#) [Souhur](#) [Sunnah](#) [tawhid](#) [Tro](#) [Vägen till Koranen](#)
[أعلام السنة المنشورة](#)